

demanant més creació...

Un cop tancada la porta
cal dir que l'olor d'aigua ras es nota
però ningú s'immuta,
tothom treballa en el seu racó
...mentre se sent una música
d'encoratjador so
que sempre posa el professor..

...A la Pilar li agraden les pomes
i requisar molts pincells, siguin
nous o vells...
l'altra Pilar somnia al dibuixar,
mentre en Francesc
reflexiona davant d'un quadre de
gran tamany,
que no cabria a cap quarto de
bany...
Qui és ràpida en pintar?
és la Margarita
que ni anant a cavall se la podria
parar.
La Marisa, sap de medicines
i la Ida, endolça els nostres dies
amb paraules de carinyo i
caramels...
I pintant i rient les flors del jardí
van creixent...
...tots els dimarts i dijous es
reguen
amb la font de la nostre inspiració.
En Daniel, és el més jovenet,
a l'escola mai a rebut un suspés
però quan dibuixa les nostres carica-

tures
sospita que ni pot caure un a la
classe de pintura...
La Mari Cruz, en David, en Xavier i
l'Emília
pinten sense cansar-se mai...
en Josep, sempre tranquil i
pensatiu,
en Pere, en Josep, la Sònia, l'Emili i
la Glòria
tots fem una bona colla,
que volem cercar tot el talent que
puguem expressar...

El talent...per on volarà?
I qui té l'arc per ferir-lo?
I empresonar-lo dins d'un mateix?
Qui té la clau d'aquesta estranya
màgia?
És en Pere, el nostre professor del
cau...
que sap fer anar tots els pincells
amb l'agilitat del vol d'un ocell,
ell dóna llum a les nostres pintures
mentre diu que tot estil es pot
sembrar,
que hi ha llibertat per provar i
experimentar...
que no hi ha normes
quan el cor es deixa anar,
dic massa potser?
doncs, que acabi ell mateix,
ja que tots creiem que de l'art
és qui en sap més.